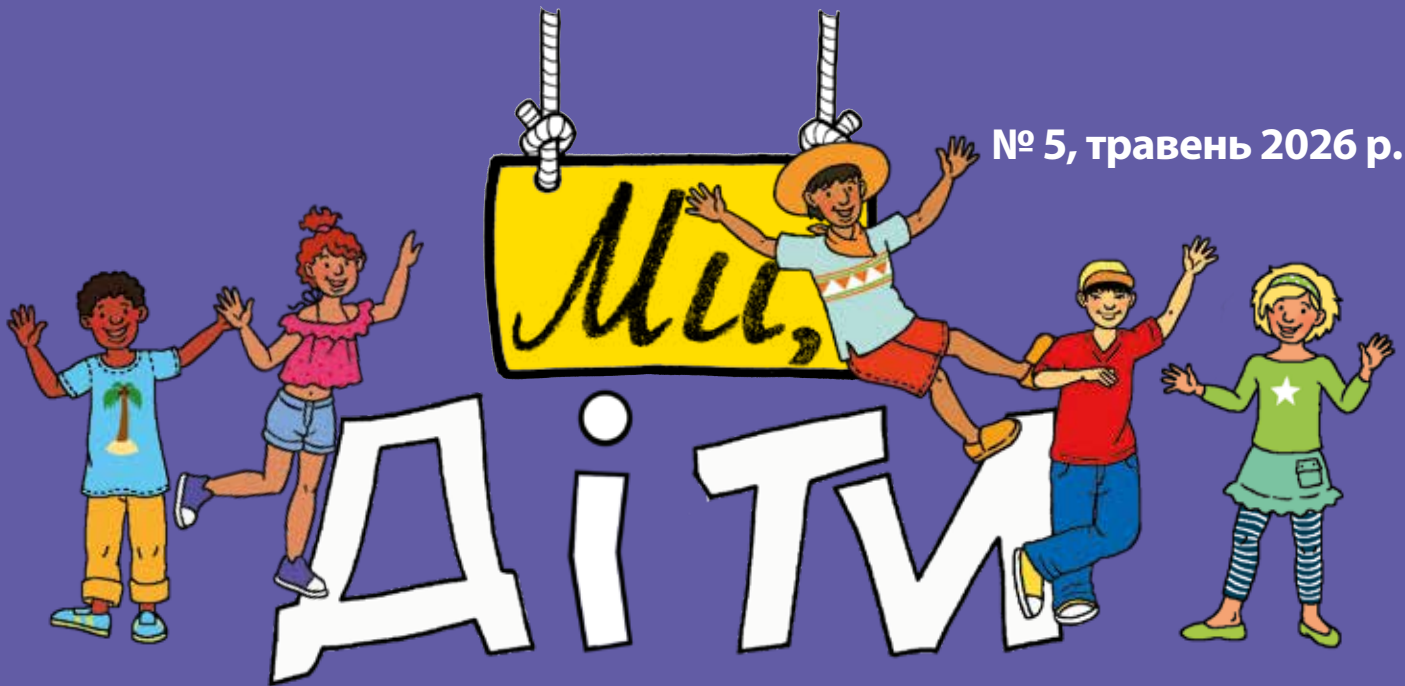

№ 5, травень 2026 р.

Часопис для дітей – видання Новоапостольської церкви

Тема:

Молитва

Розмовляти з Богом
і відчувати Його присутність

Одного разу вночі Апостолу Павлу приснився незвичайний сон. Уві сні до нього прийшов чоловік із далекої країни й сказав: «Прийди в Македонію й допоможи нам!»

Павло зрозумів: Бог бажає, аби він вирушив туди й розповів людям про Ісуса Христа.

Уранці Павло та його друг Сила вирушили в дорогу. Вони прибули до міста Філіппи, у якому зустріли багатьох людей.

Жінка на ім'я Лідія слухала їх дуже уважно. Бог відкрив їй серце, і вона повірила в Ісуса Христа. Вона та вся її родина охрестилися, і Лідія запросила

Павла й Силу до себе додому.

Але не всім людям сподобалося те, що розповідали Павло й Сила. І тоді люди привели їх до начальника-воевод. Незважаючи на те, що Павло й Сила не зро-

били нічого поганого, їх покарали: побили палицями і запротестували до в'язниці.

Тюремщик посадив їх у темницю й закував у кайдани.

Уночі Павло й Сила молилися до Бога. Вони славили Бога. Інші в'язні мовчки слухали.

Раптом стався сильний землетрус. Стіни в'язниці захиталися, усі двері відчинилися, і кайдани упали з в'язнів.

Тюремний наглядач злякався. Він подумав: «Усі втекли, я загину!» Він вирішив накласти на себе руки. Але Павло крикнув: «Ми тут!»

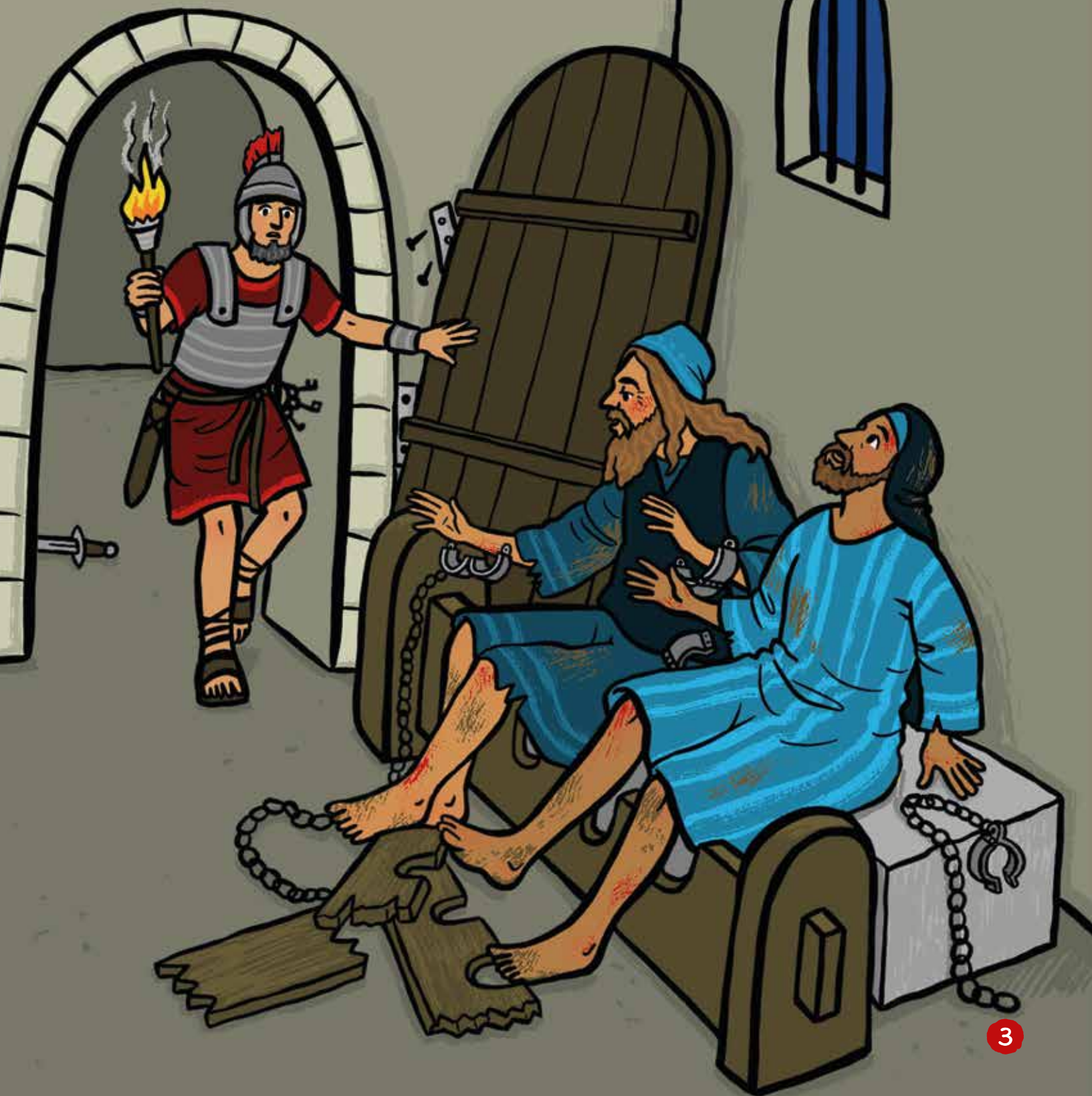
Наглядач затремтів від здивування. Він збагнув, що Бог – з Павлом і Силою, і запитав, як знайти милість Божу. Павло й Сила розповіли йому про Ісуса Христа й про Божу любов. Тоді наглядач привів їх до свого дому й нагодував. Тієї ж ночі він і вся його родина прийняли хрещення.

На ранок слуги воевод прийшли до в'язниці, аби відпустити Павла і Силу.

Воеводи збагнули, що поступили несправедливо. Вони вибачилися і відпустили Павла й Силу. Павло й Сила спершу пішли до Лідії та інших християн, помолилися з ними, а потім продовжили свою подорож.

На прикладі цієї історії я зрозумів, що...
«ці двоє людей довіряли Богові, незважаючи на те, що до них поставилися погано.
Мені це подобається».
Джонатан, 6 років, громада Бад-Хомбург
(Німеччина)

У фокусі

День знайомства з органом в Саарбрюккені (Німеччина)

«Як утворюється звук органу?» – «Чому в органа так багато клавіш?» – «Чи можна грати мелодії тільки ногами?» – «Скільки труб має орган?» Ці та багато інших питань задавали юні й допитливі дослідники органу в суботу, 22 листопада 2025 року, у Новоапостольській церкві в м. Саарбрюккені.

Фото: НАЦі Західная Германія

Фото: Герхард Франц

Діти прибули з різних міст Західної Німеччини і навіть із Франції. Довгу дорогу – понад три години автомобілем – подолала Грета з землі Північний Рейн-Вестфалія. Але чимала відстань не завадила їй – вона з нетерпінням очікувала цього особливого дня.

У церкві в Саарбрюккені знаходиться чудовий **духовий орган**. Йоганна Вімер, учителька музики та органістка, ознайомила **дітей** із цим вражаючим інструментом.

Кожній дитині дозволили зіграти мелодію або просто натиснути декілька клавіш. Дітей здивували високі й низькі звуки. Потім їм дозволили зайти всередину органу. Виявилось, у такий орган, як у Саарбрюккені, можна зайти всередину. Але обережно! До труб доторкатися не можна, адже відбитки пальців залишаються назавжди!

Численні **великі й маленькі, товсті тонкі труби й трубочки** справили на дітей неабияке враження. Вони хотіли дізнатися, як влаштований такий орган, як утворюються всі ці звуки.

Фото: Даміела Весте

Роберт, 10 років:
«Вау, на педалях можна грати справжні пісні!»

Маріанна, 12 років:
«Збирати духовий орган
було так класно!»

Для цього Йоганна
принесла велику коробку.
У ній був розібраний орган. Діти
вивчали його окремі деталі: для чого вони
потрібні? Крок за кроком Йоганна пояснювала, як усе працює.
Потім діти самі **зібрали** з деталей невеличний орган.

Збірка зайняла дві години, але час пройшов швидко. Під час перерви їли піцу, фрукти, шоколад і напої. Коли орган склали, то на ньому можна було грати так само, як на великому духовому органі. Кожна дитина спробувала зіграти на ньому. А потім діти гуртом зіграли на органі одну мелодію.

Наприкінці дня всі діти взяли з собою додому по «органу» – органу з печива, під час приготування якого, звісно, всі трохи поласували.

Міка, 8 років:
«Грати на великому органі
було просто чудово!»

Грета, 12 років:
«Грати на піаніно – це велике задоволення, але грати на великому органі – це ще більше задоволення!»

Молитва

На дозвіллі

1. Правильно чи неправильно?

Які твердження про молитву є правильними (V), а які — неправильними (X)?
Познач.

- а) Бог чує мене лише тоді, коли я молюся дуже голосно.
- б) Я можу молитися де завгодно: вдома, на вулиці, у школі...
- в) Під час молитви я маю вразити інших.
- г) Бог радіє, коли я молюся щиро.
- д) Коли я молюся наодинці й у тишині, то це добре.
- е) Моя молитва має бути довгою, аби Бог почув мене.
- ж) Бог знає, що мені потрібно, ще до того, як я щось скажу.

2. Знайди сім відмінностей

Ісус знав, що Його схоплять і розіпнуть. Хоча Він дуже боявся, Він прийняв волю Бога. У Гетсиманському саду Він молився і просив у Бога про втіху й силу.

Про це мовиться у Біблії в Євангелії від Матвія, глава 26, вірші 36–46.

Для твоїх молитов немає суворих правил. Просто скажи Богу, що є для тебе важливим! Ти можеш дякувати або хвалити Його, попросити допомоги для себе і для інших. І ти можеш бути впевнений(а): твою коротку молитву – наприклад, «Господи, допоможи!» – Бог почує так само, як і твої довгі молитви.

2. вежа-молитва

Діти збудували з кубиків маленькі вежі зі своїх молитов. Кожен кубик позначає різні частини молитви:

- помаранчевий: звернення • жовтий: хвала та поклоніння
- синій: подяка • зелений: заступницькі прохання
- фіолетовий: прохання • рожевий: завершальне «Амінь»

З'єднай кожне висловлювання з відповідною вежею кубиків. Поміркуй, кому належить, яка молитва? Поміркуй, як можна було б продовжити молитви дітей.

А: Добрий Небесний Отче... Я дякую...
Будь ласка... Амінь.

Б: Дорогий Боже... Ти можеш усе... Дякую...
Допоможи... Будь також з... Амінь.

В: Дорогий Небесний Отче... Будь, будь ласка, з... Амінь.

Г: Небесний Отче... Ти знаєш кожного з нас...
Будь ласка, допоможи...
Дай мені... Амінь.

Історія для читання

ПАВИЧЕВЕ ПЕРО

Коли мені було п'ять років, то я на тиждень завітала в гості до своєї тітки. Тітка жила неподалік парку, і ми щодня ходили туди на прогулянку.

Стежка вела вниз, повз дерева й квітучі галявини. У цьому парку був загін, де жили павичі. Одного разу я побачила у вольєрі гарне павичеве перо. Воно виблискувало різними кольорами – синім, зеленим і трішки золотистим.

Я дуже хотіла його дістати, але перо лежало надто далеко від огорожі. Я спробувала дістати його палицею, але не змогла. Мені стало так сумно, що я заплакала. Тітка обійняла мене і сказала: «Це лише перо! Нічого страшного, якщо ти не матимеш його».

Але для мене це було не просто перо, а чимось дуже важливим.

Перед сном ми з тіткою помолилися. Я промовила: «Дорогий Боже, будь ласка, допоможи мені дістати павичеве перо». Я чесно розповіла Богу, як сильно хочу цього. Коли я розплющила очі, то побачила, що тітка посміхається.

Наступного дня ми знову проходили повз павичевий загін. І я помітила щось дивовижне: перо лежало біля самої сітки! Вітер заніс його туди. Я простягнула руку, і перо в мить ока опинилося у мене в руці! Я була безмежно щаслива. Для мене це був найпрекрасніший момент того дня.

Тітка була неабияк здивована. І потім вона часто розповідала про це іншим людям. Ми обидві зрозуміли: з Богом можна говорити про все: про великі турботи й про маленькі бажання. Бог завжди чує нас. Й інколи Він виконує наші прохання.

Переказ реальної історії // Ніко Пойзер, «100 історій віри новоапостольської громади Шетмар»

**МИ, ДІТИ», № 5, 2026 р.
(Ілюстрований часопис для дітей)**

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюрих, Швейцарія).
Адрес редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна;
тел./факс: (+380352) 524732;;
сайт: nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович
Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович
© Видавництво: Фрідріх БішоффГмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина;

Друк: ТОВ «Терно-граф», вул. Текстильна, 18, 46020 м. Тернопіль, Україна; тел. (0352) 51-91-65, 51-91-64; e-mail: terno-graf@ukr.net
Наклад: 400 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю прийемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні» (РО УЦНАЦ), проспект Тичини, 18-А, м. Київ. Банківські реквізити:

IBAN р/р UA86320984000002600524 0016749 в АТ «ПроКредит Банк», МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165;

або IBAN р/р UA77 322669 00000 2600 130 023 5975 (UAH)

в АТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 322669

Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.